

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, w wyniku kontroli instancyjnej decyzji Starosty Konińskiego z 21 grudnia 2023 r. (znak: WA.6740.4.12.2023) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn. „Rozbudowa drogi gminnej w m. Niedźwiady Duże”, zwanej dalej: zaskarżoną decyzją, zainicjowanej odwołaniem pana [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO]:

I. Uchylam w całości punkt I.2. na stronie 1. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

„2. Należy zapewnić powiązanie realizowanego odcinka drogi gminnej nr 458031P z drogą gminną nr 458034P poprzez skrzyżowanie zwykłe w km ok. 0+629,99 inwestycji.”.

II. Uchylam załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - mapę z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren (rys. nr 02)

i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowej mapy z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren (rys. nr 02), która stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

III. Uchylam w całości punkty VI.2. i VI.3. na stronie 3. zaskarżonej decyzji.

IV. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie w jakim zatwierdzono:

- projekt zagospodarowania terenu (str. 1.÷27.), stanowiący załącznik nr 7 do zaskarżonej decyzji,
- projekt architektoniczno-budowlany (str. 1.÷31.), stanowiący załącznik nr 8 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchyleń, nowych dokumentów projektowych:

- projektu zagospodarowania terenu (str. 1.÷27.),
- projektu architektoniczno-budowlanego (str. 1.÷33.),

które stanowią odpowiednio załączniki nr 2 i 3 do niniejszej decyzji.

V. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie X. na stronie 5. zaskarżonej decyzji, zapisu:

„Ustalam, że tymczasowe obiekty budowlane należy rozebrać nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego.”

zapisem:

- „1. Ustalam obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
2. Ustalam obowiązek rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
3. Zezwalam na wykonanie rozbiórek w zakresie określonym w punktach X.1. i X.2. decyzji.”.

VI. Uchylam w całości punkty XV.1. i XV.2. na stronie 5. zaskarżonej decyzji
i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchyień, następującego zapisu:

„Nie ustala się obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów.”.

VII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 25 września 2023 r. (wpływ: 26 września 2023 r.), skorygowanym w trakcie prowadzonego postępowania, Burmistrz Miasta i Gminy Ślesin, zwany dalej: inwestorem, wystąpił do organu I instancji o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn. „Rozbudowa drogi gminnej w m. Niedźwiady Duże”. Jednocześnie inwestor wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania interesem społecznym.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie, Starosta Koniński decyzją z 21 grudnia 2023 r. (znak: WA.6740.4.12.2023) udzielił inwestorowi zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od decyzji odwołanie do Wojewody Wielkopolskiego, za pośrednictwem organu I instancji, wniósł pan [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] (właściciel działki o nr. ewid. [REDAKTOWANE], obręb 0019 Niedźwiady), zwany dalej: Odwołującym. W odwołaniu z 29 grudnia 2023 r. (złożonym tego samego dnia w Starostwie Powiatowym w Koninie), wniesionym w terminie, Odwołujący wyraził niezadowolenie z podjętego rozstrzygnięcia oraz podniósł zarzuty w sprawie zaskarżonej decyzji, jak i postępowania zakończonego jej wydaniem.

Następnie, pismem z 3 stycznia 2024 r. (złożonym tego samego dnia w Starostwie Powiatowym w Koninie) Odwołujący wycofał swoje odwołanie od zaskarżonej decyzji.

Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Koniński przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu odwołanie oraz pismo w sprawie wycofania odwołania wraz z aktami sprawy [pisma z: 5 stycznia 2024 r. (wpływ: 9 stycznia 2024 r.), 15 stycznia 2024 r. (wpływ: 17 stycznia 2024 r.) i 30 stycznia 2024 r. (wpływ: 1 lutego 2024 r.)].

Zgodnie z dyspozycją art. 137 k.p.a., strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłoby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. Cofnięcie odwołania przez stronę nie zwalnia organu odwoławczego z obowiązku oceny zaskarżonej decyzji w zakresie jej zgodności z prawem, jak i interesem społecznym, a zatem nie prowadzi wprost do umorzenia postępowania odwoławczego. Wprowadzenie do konstrukcji prawnej odwołania ograniczonej rozporządzalności oznacza, że celem tego środka zaskarżenia jest nie tylko ochrona praw podmiotowych jednostki, ale i obiektywnego porządku prawnego. Zgodnie z orzecnictwem sądowoadministracyjnym, ograniczona rozporządzalność w postępowaniu odwoławczym nawiązuje do treści decyzji, która narusza prawo lub interes społeczny, a nie do przesłanek, które legły u podstaw wniesienia odwołania. Motywy wniesienia odwołania nie mają tu decydującego znaczenia (por. np. wyrok NSA w Warszawie z 3 grudnia 1998 r., sygn. akt I SA 440/98; wyrok WSA w Warszawie z 21 czerwca 2011 r., sygn. akt VI SA/Wa 2282/10).

W niniejszej sprawie, organ odwoławczy nie mógł uwzględnić cofnięcia odwołania od zaskarżonej decyzji, gdyż prowadziłoby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

W tym miejscu wskazać należy, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ II instancji w pełnym - co do zasady - zakresie.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracji publicznej powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 k.p.a. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów k.p.a., a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Wojewoda Wielkopolski rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Konińskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu następujących opinii:

- 1) Zarządu Województwa Wielkopolskiego - opinia pozytywna wyrażona w postanowieniu nr 227/22 z 14 października 2022 r. (znak: DI-IV.8012.227.2022);

- 2) Zarządu Powiatu Konińskiego - opinia pozytywna wyrażona w uchwale nr 484/2022 z dnia 27 października 2022 r.;
- 3) Burmistrza Miasta i Gminy Ślesin - opinia pozytywna zawarta w piśmie z 12 października 2022 r. (znak: BZD.7211.2.5.2022).

Należy jednak zauważyć, że Burmistrz Miasta i Gminy Ślesin w ww. piśmie zaopiniował przedłożony projekt rozbudowy drogi gminnej w miejscowości Kolebki, podczas gdy przedmiotem inwestycji jest rozbudowa drogi gminnej w miejscowości Niedźwiady Duże. Wobec powyższego, organ odwoławczy pismem z 8 kwietnia 2024 r. (doręczenie: ePUAP-UPP129703531), zwanym dalej: wezwaniem WW nr 1, zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Ślesin o złożenie wyjaśnień w ww. zakresie.

Burmistrz Miasta i Gminy Ślesin udzielił odpowiedzi pismem z 10 kwietnia 2024 r. (znak: BZD.7211.2.5.2022; wpływ: 15 kwietnia 2024 r., ePUAP-UPP130170030), zwanym dalej: pismem inwestora nr 1, wyjaśniając, że doszło do omyłki pisarskiej, a prawidłowa nazwa inwestycji to: „Rozbudowa drogi gminnej w m. Niedźwiady Duże”.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek zawierał:

- 1) mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi - rys. nr 02 (z uchybieniem, o którym będzie mowa poniżej);
- 2) analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi;
- 3) mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 4) określenie nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego;
- 5) określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Badając akta sprawy, organ II instancji stwierdził rozbieżności w przebiegu linii rozgraniczającej teren, zawartej na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi, w obrębie działki o nr. ewid. 64/7 (nr przed podziałem), a przebiegiem linii podziału ww. nieruchomości, zawartej na mapie z projektem podziału nieruchomości. W tym kontekście, wskazać należy, że zgodnie z art. 12 ust. 2 specustawy, linie rozgraniczające teren, w tym granice pasów drogowych, ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Tym samym, ich przebieg musi być tożsamy.

Z uwagi na powyższe, organ odwoławczy, działając na podstawie art. 136 k.p.a., wezwaniem WW nr 1 zwrócił się do inwestora o złożenie wyjaśnień w ww. zakresie.

Inwestor udzielił odpowiedzi pismem inwestora nr 1, wskazując, że mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi zostanie zaktualizowana. Następnie, przy piśmie z 30 sierpnia 2024 r. (znak: BBG.721.2.2024, wpływ: 5 września 2024 r.), zwanym dalej: pismem inwestora nr 3, inwestor przekazał skorygowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że Starosta Koniński nieprawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, opierając się na niedokładnie zweryfikowanej dokumentacji sprawy, jednakże kwestia ta została wyjaśniona przez Wojewodę Wielkopolskiego w postępowaniu

odwoławczym. Tym samym, organ II instancji skorygował wady postępowania organu I instancji w zakresie zebranego materiału dowodowego.

Do wniosku inwestor dołączył również projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany. Przedmiotowa dokumentacja projektowa została wykonana i sprawdzona przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.), zwanej dalej: ustawą - Prawo budowlane. Zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy - Prawo budowlane, do dokumentacji projektowej dołączono oświadczenie o sporządzeniu jej zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu, w kształcie zatwierdzonym zaskarżoną decyzją, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on (z zastrzeżeniem uchybień wskazanych w dalszej części niniejszej decyzji) wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, obowiązujących przepisach dotyczących projektowania dróg - w tym w: rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz.U. poz. 1518), zwanym dalej: rozporządzeniem w sprawie PTB, i rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1679 ze zm.), zwanym dalej: rozporządzeniem w sprawie PB, a także jest zgodny z pozostałymi elementami wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajduje się pismo nr 1986/22 Szefa Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji z 20 października 2022 r. (znak: CWCR.OZ.Poz.-WO-zp.0732.234.2022) - opinia bez uwag. Dla przedmiotowej inwestycji nie było natomiast konieczne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozwolenia wodnoprawnego.

Analizując złożony przez inwestora wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, organ odwoławczy uznał, że po uwzględnieniu uchybień, które zostały konwalidowane przez Wojewodę Wielkopolskiego, zawiera on wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wskazane w art. 11d ust. 1 specustawy.

W aktach sprawy znajdują się również:

- 1) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, złożone 26 września 2023 r. w odniesieniu do działek o nr. ewid.: 56/4 i 126/4 (obręb 0019 Niedźwiady);
- 2) pismo Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu z 11 października 2022 r. (znak: POZ.5120.206.2022.PE) wskazujące na brak potrzeby wydania opinii, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. c specustawy;
- 3) pismo Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 4 listopada 2022 r. (znak:

PO.RPP.430.174.2022.KP) wskazujące na brak potrzeby wydania opinii, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy;

- 4) pismo Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (WUOZ w Poznaniu, Delegatura w Koninie) z 13 października 2022 r. (znak: Ko.WA.5152.2352.1.2022) wskazujące na brak potrzeby wydania opinii, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. f specustawy;
- 5) uproszczone wypisy z rejestru gruntów sporządzone 21 grudnia 2022 r.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez organ I instancji postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, Starosta Koniński prawidłowo poinformował inwestora oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie, wysyłając indywidualne zawiadomienie z 16 listopada 2023 r. odpowiednio na adres wskazany we wniosku oraz na adresy wskazane w katastrze nieruchomości (wg danych z wypisów z rejestru gruntów sporządzonych 29 września 2023 r.).

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodu (opatrzonego stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie) zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu postępowania w BIP Starostwa Powiatowego w Koninie (wraz z datami publikacji).

Wobec powyższego, pismem z 8 kwietnia 2024 r. (doręczenie: ePUAP-UPP129703169), zwanym dalej: wezwaniem WW nr 2, Wojewoda Wielkopolski zwrócił się do organu I instancji o uzupełnienie akt sprawy o ww. dowód.

Pismem z 12 kwietnia 2024 r. (znak: WA.6740.4.12.2023, wpływ: 16 kwietnia 2024 r.), zwanym dalej: pismem Starosty, organ I instancji przekazał brakujący dowód, czyniąc zadość wezwaniu.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 16 listopada 2023 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: Starostwa Powiatowego w Koninie (w terminie od 16 listopada 2023 r. do 1 grudnia 2023 r.) oraz UMiG w Ślesinie (w terminie od 17 listopada 2023 r. do 30 listopada 2023 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: Starostwa Powiatowego w Koninie (w terminie od 16 listopada 2023 r. do 30 listopada 2023 r.) oraz UMiG w Ślesinie (w terminie od 17 listopada 2023 r. do 30 listopada 2023 r.);
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Przegląd Koniński”) w wydaniu nr 47 (2281) z 21-27 listopada 2023 r.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt. 1 i 2 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W wyznaczonym terminie, strony nie skorzystały z przysługujących im praw.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, organ I instancji decyzją z 21 grudnia 2023 r. (znak: WA.6740.4.12.2023) udzielił Burmistrzowi Miasta i Gminy Ślesin zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, Starosta Koniński podzielił argumenty przedstawione przez inwestora.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy, organ I instancji doręczył decyzję inwestorowi.

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodu (opatrzonego stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie) zamieszczenia obwieszczenia o wydaniu zaskarżonej decyzji w BIP Starostwa Powiatowego w Koninie (wraz z datami publikacji).

Wobec powyższego, wezwaniem WW nr 2 Wojewoda Wielkopolski zwrócił się do organu I instancji o uzupełnienie akt sprawy o ww. dowód.

Pismem Starosty, organ I instancji przekazał brakujący dowód, czyniąc zadość wezwaniu.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o wydaniu zaskarżonej decyzji w drodze obwieszczenia z 21 grudnia 2023 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: Starostwa Powiatowego w Koninie (w terminie od 21 grudnia 2023 r. do 5 stycznia 2024 r.) oraz UMiG w Ślesinie (w terminie od 22 grudnia 2023 r. do 4 stycznia 2024 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: Starostwa Powiatowego w Koninie (w terminie od 21 grudnia 2023 r. do 4 stycznia 2024 r.) oraz UMiG w Ślesinie (w terminie od 22 grudnia 2023 r. do 4 stycznia 2024 r.);
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Przegląd Koniński”) w wydaniu nr 1 (2286) z 2-8 stycznia 2024 r.

Ponadto, organ I instancji prawidłowo zawiadomił (pismo z 21 grudnia 2023 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy utrwalono dokonane ww. czynności.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie o wydaniu decyzji zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Kontrolowana decyzja (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji), czyni zadość wymogom przepisu art. 11f ust. 1 specustawy.

Pozytywnie należy ocenić określenie w zaskarżonej decyzji terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 specustawy, na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zaskarżona decyzja czyni także zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy. Organ I instancji prawidłowo nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności oraz uzasadnił podjęte w punkcie XVII.2. rozstrzygnięcie. Należy jednak zauważyć, że Starosta Koniński cytując w zaskarżonej decyzji zapisy art. 17 ust. 3 specustawy pominął pkt 5., stanowiący o uprawnieniu do wydania przez właściwy organ dziennika budowy. Nie jest to jednak naruszenie mające wpływ na prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Cytowanie przepisów ma bowiem wyłącznie walor informacyjny i nie stanowi rozstrzygnięcia organu.

Uzasadnienie decyzji zawiera opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie.

Dokonując analizy zaskarżonej decyzji, organ II instancji stwierdził jednak, że narusza ona wymogi art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. poprzez brak oznaczenia strony lub stron. Należy tu wyjaśnić, że specustawa nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 k.p.a., gdyż zgodnie z art. 11c specustawy, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Bez wątpienia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 specustawy, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie.

Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, stronami postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h specustawy (niniejszy przypadek nie zachodzi w przedmiotowej sprawie).

Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok WSA w Warszawie z 26 czerwca 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12). Przedmiotowa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Burmistrza Miasta i Gminy Ślesin, jednak nie umieścił w niej informacji wynikającej z wyżej wskazanych przepisów.

Z uwagi na szerokie spektrum konsekwencji prawnych braku oznaczenia strony bądź błędnego jej oznaczenia w treści decyzji administracyjnej, ocena skutków tego uchybienia nie może być dokonana w oderwaniu od okoliczności sprawy (por. wyrok WSA w Poznaniu z 4 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 1232/11). W związku z tym, organ II instancji rozważył, co następuje.

Przepis szczególny, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5), posługując się pojęciem „pozostałych stron”. Zgodnie z przepisami specustawy, zawiadomienia doręcza się jedynie właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, a pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń. Co więcej, przepis art. 11f ust. 3 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzję, mimo że kierowana jest do wszystkich stron postępowania, doręcza się jedynie wnioskodawcy. Ustawodawca nie przewidział więc zawężenia kręgu stron postępowania do konkretnych podmiotów, biorąc pod uwagę możliwość wykazania ograniczonych praw rzeczowych oraz innych praw do nieruchomości, interesu prawnego lub obowiązku przez podmioty niemożliwe do wskazania przez organ na podstawie złożonego wniosku.

Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, że po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie. Brak wiedzy poszczególnych jej stron o wydaniu decyzji nie wyłącza prawnego domniemania jej skutecznego doręczenia w myśl art. 49 k.p.a.

Poza wskazanymi formami publicznego ogłaszania o wydaniu decyzji, ustawodawca nałożył na organ orzekający obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych skutkami prawnymi tej decyzji o jej wydaniu.

W analizowanym przypadku zarówno właściciele lub użytkownicy rzeczy nieruchomości, jak i „pozostałe strony”, nie widniejące w katastrze nieruchomości, zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji. Ponadto, w zaskarżonej decyzji jednoznacznie wskazano nieruchomości objęte inwestycją. Można więc uznać, że zaskarżona decyzja skierowana została do wszystkich stron postępowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie doszło do ujawnienia nieznanego organowi strony lub stron.

Reasumując, brak oznaczenia stron w zaskarżonej decyzji, mimo że stanowi naruszenie art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a., w analizowanym przypadku nie miał jednak wpływu ani na przebieg postępowania, ani na treść rozstrzygnięcia merytorycznego, tak więc nie wpływa w sposób istotny na wynik sprawy, a tym samym nie stanowi podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Należy zauważyć także, że egzemplarz załącznika nr 9 do zaskarżonej decyzji (tj. załączniki projektu budowlanego), przekazany organowi odwoławczemu w ramach akt sprawy, nie został podpisany. W stanie faktycznym sprawy okoliczność ta nie stanowi jednak podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji. Dokonując oceny ww. kwestii Wojewoda Wielkopolski wziął pod uwagę orzecznictwo sądów administracyjnych oraz dane zawarte na przedmiotowym załączniku.

Zgodnie z orzecznictwem, przepisy prawa proceduralnego nie regulują warunków formalnych, jakie miałyby być spełnione przez załącznik (por. wyrok NSA z 27 września

2007 r., sygn. akt II OSK 1268/06). Decyzja powinna odsyłać w swojej treści do załącznika, który powinien być opisany w sposób niebudzący wątpliwości co do jego związku z decyzją. W tym przypadku bowiem to decyzja określa, jaki dokument stanowi jej załącznik, a nie odwrotnie. Załącznik powinien zaś być tak opisany, aby nie powstawały wątpliwości co do jego związku z określoną decyzją (por wyroki NSA z: 20 września 2007 r., sygn. akt II OSK 1732/06; 7 marca 2008 r., sygn. akt II OSK 1742/06). Wobec tego, sam brak podpisu na załączniku nie stanowi naruszenia art. 107 § 1 pkt 8 k.p.a. mogącego mieć istotny wpływ na wynik sprawy w sytuacji, gdy nie zachodzą wątpliwości co do związku załącznika z decyzją (por. wyrok NSA z 6 czerwca 2013 r., sygn. akt II OSK 346/12). Taka zaś sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie - znajdujący się w aktach sprawy załącznik jest prawidłowo opisany numerem 9. oraz znakiem sprawy, a także zawiera datę wydania decyzji oraz wskazanie nazwy urzędu obsługującego organ.

Organ I instancji nie odniósł się w żaden sposób do wymogów art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), zwanej dalej: ustawą ooś.

W tym miejscu, należy jeszcze raz podkreślić, że rolą organu odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie sprawy. Z tak określonej kognicji organu II instancji wynika, że może on, a nawet jest obowiązany sanować braki uzasadnienia decyzji organu I instancji, o ile wynika z niej czego decyzja ta dotyczy.

Wobec powyższego, organ odwoławczy rozważył, czy planowane przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Najbliższym obszarem Natura 2000, położonym ok. 4 km od planowanej inwestycji, jest obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty (PLB300002).

Mając na względzie lokalizację przedsięwzięcia oraz jego rodzaj i charakter stwierdzono, że nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenie integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na funkcję ekosystemu.

W związku z powyższym, w niniejszej sprawie nie zachodzi potrzeba nałożenia obowiązku przedłożenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu dokumentów, o których mowa w art. 96 ust. 3 ustawy ooś.

Reasumując, brak odniesienia się przez organ I instancji do ww. przepisów ustawy ooś, stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., aczkolwiek pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził również, że zaskarżona decyzja zawiera prawidłowe pouczenie, co do terminu wniesienia odwołania oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania.

Stosownie do art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, Wojewoda Wielkopolski pismem z 27 września 2024 r. zawiadomił inwestora oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań do 23 października 2024 r. Pozostałe strony postępowania zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z 27 września 2024 r. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń i BIP WUW w Poznaniu, Starostwa Powiatowego w Koninie oraz UMiG w Ślesinie w terminie od 2 października 2024 r. do 16 października 2024 r. Obwieszczenie zostało opublikowane także w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z 2 października 2024 r.

W wyznaczonym terminie, jak i do dnia wydania niniejszej decyzji, strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Zgodnie z art. 36 k.p.a., pismami z: 8 lutego 2024 r., 8 kwietnia 2024 r., 22 maja 2024 r., 26 czerwca 2024 r., 27 września 2024 r., 28 listopada 2024 r., 17 stycznia 2025 r. i 28 lutego 2025 r., Wojewoda Wielkopolski informował o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazywał kolejno nowe terminy jej załatwienia (finalnie do 21 marca 2025 r.).

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, że wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, że przepisy art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

W orzecznictwie sądowym, jak również w doktrynie prawa administracyjnego, utrwalił się pogląd, że organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę zobowiązany jest uwzględniać zmiany stanu prawnego i faktycznego sprawy zaistniałe po wydaniu zaskarżonej decyzji organu I instancji i nie może ograniczyć się tylko do kontroli decyzji organu I instancji (por. np. wyrok NSA z 23 września 2010 r., sygn. akt I OSK 1566/09; wyrok WSA w Gliwicach z 23 listopada 2010 r., sygn. akt III SA/Gl 1228/10). Organ odwoławczy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ocenia bowiem materiał dowodowy, uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji organu I instancji, a wydaniem decyzji w postępowaniu odwoławczym. W toku postępowania odwoławczego możliwe jest więc korygowanie wniosku przez inwestora.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, że w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego, pismem z 22 maja 2024 r. (doręczenie: ePUAP-UPP132844202) organ II instancji wezwał inwestora m.in.:

- 1) do wyjaśnienia, czy dla przedmiotowej inwestycji zastosowanie mają przepisy rozporządzenia w sprawie PTB, czy przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), oraz przywołania właściwych przepisów w dokumentacji projektowej;
- 2) w odniesieniu do projektu zagospodarowania terenu, do:
 - a) uzupełnienia/skorygowania części opisowej, w zakresie:
 - wskazania, czy projektowana droga stanowi ulicę, czy drogę zamiejską w rozumieniu § 4 pkt 3 i 24 rozporządzenia w sprawie PTB,
 - wskazania w „zestawieniu powierzchni i elementów zagospodarowania terenu” powierzchni projektowanej drogi gminnej, zamiast powierzchni „nawierzchni drogi wewnętrznej”, która nie jest przedmiotem niniejszej inwestycji,
 - sprecyzowania sposobu odwodnienia projektowanej drogi, zgodnie z wymaganiami § 5 pkt 3 rozporządzenia w sprawie PTB, w związku z § 14 pkt 7 rozporządzenia w sprawie PB,
 - opisanie projektowanych skrzyżowań, w nawiązaniu do § 58 rozporządzenia w sprawie PTB,
 - opisu ukształtowania terenu i układu zieleni, zgodnie z § 14 pkt 3 lit. f rozporządzenia w sprawie PB,
 - b) uzupełnienia/skorygowania części rysunkowej, w zakresie:
 - dostosowania legendy do oznaczeń wprowadzonych na rysunku, w szczególności w zakresie kolorystyki oznaczenia projektowanych zjazdów z nawierzchnią z betonu asfaltowego; wyjaśnienia do czego odnosi się oznaczenie określone w legendzie jako „projektowana granica”; wyjaśnienia czy zakres prac budowlanych obejmuje projektowane ogrodzenia, które zostały wskazane w legendzie, a których nie oznaczono na rysunku; rozróżnienia linii określającej granice istniejącego pasa drogowego od linii określających granice wszystkich działek na przedstawionym arkuszu mapy,
 - doprowadzenia nazewnictwa rodzajów projektowanych zjazdów do zgodności z nomenklaturą określoną w § 54 ust. 4 rozporządzenia w sprawie PTB;
- 3) w odniesieniu do projektu architektoniczno-budowlanego, do skorygowania części opisowej branży drogowej, w zakresie prawidłowego określenia kategorii i klasy projektowanej drogi, zgodnie z § 11 i § 12 rozporządzenia w sprawie PTB;
- 4) do wykazania spełnienia wymagań rozporządzenia w sprawie PTB, w zakresie:
 - a) § 17 pkt 7 poprzez zapewnienie odpowiedniej szerokości pasa ruchu projektowanej drogi,
 - b) § 23 ust. 3 pkt 4 i ust. 4 dotyczącego nawierzchni projektowanego pobocza,
 - c) § 55 ust. 2 dotyczącego zaprojektowania zjazdów na działki o nr. ewid.: 33/2 (w km 0+613,26), 31/1 (w km 0+640,53), 57/4 (w km 1+076,87) w obszarze skrzyżowania,

d) § 81 ust. 1 pkt 2 dotyczącego zapewnienia odpowiedniej widoczności na projektowanym skrzyżowaniu w km 0+630,00;

5) do wykazania spełnienia wymagań art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 320 ze zm.), zgodnie z którym zarządca drogi jest obowiązany zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym w trakcie budowy lub przebudowy dróg publicznych.

Inwestor przy piśmie z 29 sierpnia 2024 r. (znak: BBG.721.2.2024), zwanym dalej: pismem inwestora nr 2:

- 1) złożył stosowne wyjaśnienia, czyniąc zadość wezwaniu;
- 2) przekazał następujące skorygowane/uzupełnione dokumenty projektowe:
 - a) projekt zagospodarowania terenu (str. 1÷27.),
 - b) projekt architektoniczno-budowlany (str. 1÷33.).

Z uwagi na powyższe, Wojewoda Wielkopolski uchylił zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany i orzekł o zatwierdzeniu nowej dokumentacji projektowej przedłożonej przy piśmie inwestora nr 2.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii. W punkcie I.2. zaskarżonej decyzji, organ I instancji zawarł jedynie ogólny opis, przeniesiony bezpośrednio z analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, zamiast określić jednoznacznie i precyzyjnie wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi (z uwzględnieniem zakresu inwestycji objętego wnioskiem).

Wobec powyższego, Wojewoda Wielkopolski uznał za konieczne skorygowanie i doprecyzowanie zapisu ww. jednostki redakcyjnej zaskarżonej decyzji, tak aby odnosił się bezpośrednio do przedmiotowej inwestycji i czynił zadość wymogom przywołanego przepisu prawa.

Organ odwoławczy uchylił również załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - mapę z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren (rys. nr 02) i orzekł o ustaleniu w miejsce uchylenia, nowej mapy z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren (rys. nr 02), która została przedłożona przy piśmie inwestora nr 3.

Ponadto, organ II instancji uchylił zbędne zapisy, zawarte w punktach VI.2. i VI.3. zaskarżonej decyzji. W przypadku pierwszego z nich - stanowi on powielenie regulacji art. 12 ust. 4c specustawy, tym samym nie jest rozstrzygnięciem zaskarżonej decyzji i nie ma zastosowania do nieruchomości wskazanej w Tabeli 2, drugi zaś - nie dotyczy oznaczenia nieruchomości lub ich części, które stają się własnością Gminy Ślesin, a także dubluje informację zawartą już w punkcie II.2.3. zaskarżonej decyzji.

W punkcie X. zaskarżonej decyzji, organ I instancji błędnie odstąpił od określenia obowiązku i terminu rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania.

W tym miejscu należy wskazać, że w dokumentacji projektowej zawarto informację o pracach rozbiórkowych w zakresie m.in. rozbiórki nawierzchni z kruszywa. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej winien zatem określić obowiązek i termin rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, a także zezwolić na wykonanie tych rozbiórek. Wskazanych ustaleń zabrakło jednak w zaskarżonej decyzji, dlatego organ odwoławczy dokonał zmiany zapisów punktu X. w odniesieniu do istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania.

Art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby inne ustalenia, dotyczące m.in. obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów. W przedmiotowej sprawie, potrzeba taka nie wystąpiła, gdyż cały teren niezbędny dla obiektów budowlanych mieści się w liniach rozgraniczających teren. Stąd podjęcie w zaskarżonej decyzji ustaleń w zakresie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów uznać należy za nieuzasadnione. Wobec powyższego, organ odwoławczy uchylił błędne zapisy punktów XV.1. i XV.2. zaskarżonej decyzji i zastąpił je nowym zapisem: „Nie ustala się obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów”.

Konsekwencją opisanych okoliczności zaistniałych w toku postępowania odwoławczego, stwierdzonych błędów i braków w zaskarżonej decyzji oraz w załącznikach nr 1, 7 i 8 do niej, jak i przedłożonych przez inwestora skorygowanych materiałów mapowych i projektowych, są dokonane zmiany w zaskarżonej decyzji, o których mowa w pkt. I.÷ VI. niniejszej decyzji.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono zaskarżoną decyzję i orzeczono w sprawie (tj. pkt. I.÷VI.), nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji, jak i jej lokalizacja, są takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji. Pozostała część zaskarżonej decyzji jest zgodna z przepisami prawa i dlatego - w pkt. VII. niniejszej decyzji - została ona utrzymana w mocy.

Z uwagi zaś na cofnięcie odwołania, niecelowe stało się odnoszenie się przez Wojewodę Wielkopolskiego do zarzutów podniesionych przez Odwołującego.

Podsumowując, organ II instancji uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są zgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja - poza uchybieniami omówionymi i skorygowanymi w niniejszej decyzji - nie naruszają prawa, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski nie jest władny do wydania negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Od skargi należy uiścić wpis stały w wysokości 500 zł, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury

Załączniki:

- 1) Mapa w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren (rys. nr 02);
- 2) Projekt zagospodarowania terenu (str. 1÷27.);
- 3) Projekt architektoniczno-budowlany (str. 1÷33.).

Otrzymują:

- 1) Starosta Koniński (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników nr 1÷3);
- 2) Burmistrz Miasta i Gminy Ślesin, jako zarządca drogi (2 egz. wraz z 1 kompletem załączników nr 1÷3);
- 3) Pan [REDACTED] [REDACTED] (1 egz. bez załączników);
- 4) Aa (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników nr 1÷3).

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Koninie (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników nr 2÷3);
- 2) PODGiK w Koninie (bez załączników) - doręczenie elektroniczne.

Sprawę prowadzą:

inspektor wojewódzki Patryk Stojanowicz,

tel. 61 854 1081, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl;

inspektor wojewódzki Karolina Komorska,

tel. 61 854 1235, e-mail: kkomorska@poznan.uw.gov.pl.

W treści niniejszej decyzji „wyczerniono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz